

Resolució 430/2025, de 27 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 776/2024

Administració reclamada: Oficina Antifrau de Catalunya

Informació reclamada: Vida laboral, nombre represàlies, còpia seguiment mesures de protecció.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial. Pèrdua parcial de l'objecte de la reclamació, i desestimació

Resum: Pel que fa a la sol·licitud de la vida laboral de la Sra. XXX, aquesta petició, ja fou objecte de la reclamació 579/2024, resolta el 14 de novembre de 2024. En el fonament de dret tercer de la resolució 1418/2024, es declarava la pèrdua d'objecte de parcial d'aquella reclamació perquè l'OAC havia lliurat, previ trasllat a la tercera persona afectada, en el marc de la present reclamació.

Aquest fet suposa que, essent primera en ordre la reclamació 579/2024 que ja ha estat resolta, sigui procedent inadmetre parcialment la present reclamació que és ulterior, en aquest punt concret.

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat parcialment la sol·licitud i facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, còpia de la Sol·licitud de la vida laboral de la Sra. XXX en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació el qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte parcial d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

Pel que fa al segon punt de la reclamació, està justificada materialment la inadmissió de la sol·licitud amb l'argument de tasca complexa, i per tant procedeix la desestimació de la reclamació respecte d'aquest punt. Aquesta complexitat resulta pel fet que la informació sol·licitada forma part d'un volum molt gran d'informació que procedeix de diferents denúncies, de les que es poden derivar diversos expedients, que no es pot elaborar pels mitjans informàtics disponibles, doncs la informació no està classificada per aquest "item" (represàlia), i que requereix d'una tasca d'anàlisi i interpretació que té una complexitat objectivable perquè requereix de coneixement específic per part de qui accedeix al procediment per identificar-la, i classificar-la d'acord amb tots els criteris que requereix la reclamant (data d'identificació de la represàlia, descripció de la represàlia, descripció de les mesures adoptades per cada represàlia identificada). En tot cas, sembla que la tasca per preparar la informació sol·licitada és pràcticament inassumible per l'OAC, sense perjudici del seu funcionament.

Pel que fa al tercer punt de la reclamació aquesta Comissió coincideix amb l'OAC en el seu informe addicional de 27 de febrer de 2025: "el concepte "avisos de represàlies en curs rebuts des de l'aprovació de la Llei 2/2023..." és confús, i més quan es contraposa el concepte de "represàlies pròpiament identificades" (fonament jurídic anterior) amb "avisos de represàlies en curs rebuts". I per tant l'OAC no té dues categories diferenciades, entre "represàlies", i "avisos de represàlies". En aquest sentit aquesta part coincideix amb l'OAC en què quedaria complerta amb el document en format full de càlcul en què es descriuen totes les sol·licituds de protecció rebudes a l'Oficina des del 2018, i per tant, l'excel·lent facilitat excedeix de la petició realitzada, i per això la reclamació ha de ser desestimada pel que fa al nombre d'avisos de represàlia.

En el cas de l'anonimització l'OAC afirma, i la GAIP coincideix, que l'anonimització s'ha fet segons la Llei 2/2023, del 20 de febrer (art. 33.2), que protegeix la entitat de les persones denúncies i afectades, segons dades de la normativa o transparència general.

Aquesta llei inclou tant persones físiques com jurídiques dins el concepte de "persona afectada", seguint la Directiva UE 197/2019, i per tant les administracions denunciades. També estableix que els sistemes d'informació han de garantir la confidencialitat i evitar qualsevol identificació, especialment en casos de represàlies, sobretot en administracions petites on el risc de reidentificació és més alt.

Respecte del quart punt de la reclamació. En aquest sentit, la resolució de de l'OAC va donar compliment a aquesta part de la SAIP, indicant que no disposava de document individualitzat de seguiment que es pogués lliurar i per tant tampoc de còpia, pel que la reclamació també ha de ser desestimada. Així mateix no és sobrer les aportacions al respecte de l'OAC en el seu informe de 27 de febrer en el sentit que el concepte "seguiment" és un concepte jurídic amb un alt grau d'indeterminació pel que resulta difícil determinar, sense informació addicional, quina altra informació es refereix la reclamant.

Paraules clau: Oficina Antifrau de Catalunya. Vida laboral. Sol·licitud de vida laboral. Represàlies. Avisos de Represàlies. Alertadors. Investigacions. Mesures de seguiment. Mesures de protecció. Reclamació contra estimació parcial. Pèrdua. Lliurament extemporani. Desestimació.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 29 de maig de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 776/2024, presentada per una persona física contra l'Oficina Antifrau de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. L'11 de març de 2024 la persona reclamant sol·licita a l'Oficina Antifrau de Catalunya a través de correu electrònic sol·licitud d'accés a la informació pública en la que demana:
 - 1.1. "Còpia dels Àudios de les reunions mantingudes amb mi, en el mes d'abril i el mes de setembre de 2023, amb l'Oficina Antifrau de Catalunya.
 - 2.1. Còpia de la Sol·licitud de la vida laboral de la Sra. XXX i còpia del document rebut, en tenir drets i interessos legítims afectats.
 - 2.2. Còpia de l'Informe previ, en cas que n'hi hagi, i l'Acta d'Inspecció elaborada per l'Oficina Antifrau de Catalunya arran d'unes inspeccions realitzades a l'Ajuntament de XXX, al voltant del mes de març de 2015.
 - 2.3. Nombre de represàlies identificades des de la creació d'aquesta Oficina, data d'identificació de cada represàlia, descripció de la represàlia identificada, així com descripció de les **mesures adoptades per l'OAC per a cada represàlia identificada**. Identificant represàlia i mesura correctora concreta instada o adoptada per a cadascuna d'elles, per restaurar els drets de la persona protegida íntegrament.

2.4. Nombre d'avisos de represàlies en curs rebuts des de l'aprovació de la Llei 2/2023.

Així com còpia dels requeriments i avisos enviats a les Administracions públiques, empreses i/o responsables pertinents, per informar de la prohibició de fer represàlies, de la Nul·litat de les represàlies i/o del règim sancionador aplicable. Especificant la data de l'avís rebut i la data del requeriment o acte efectuat per informar de la prohibició de represàlies, la Nul·litat d'aquestes i/o informant del règim sancionador relacionat.

2.5. Còpia del seguiment de les mesures instades en matèria de protecció d'alertadors per la Oficina Antifrau de Catalunya, per avaluar el grau d'acompliment d'aquestes, la protecció efectiva dels drets de les persones alertadores, així com la restitució íntegra dels seus drets.

3. La Reclamació presentada adjunta resposta de l'OAC, de data 25 d'abril de 2024, i evidència de notificació a l'ara reclamant conforme va rebre-la el 29 d'abril de 2024. La resolució de la SAIP, estima parcialment la sol·licitud presentada per l'ara reclamant. A la reclamació presentada davant la GAIP, concretament demana:

Punt primer de la reclamació: Còpia de la sol·licitud de la vida laboral de la Sra. XXX i còpia del document rebut. La reclamant admet que li han facilitat la vida laboral, però no la còpia de la sol·licitud, que també és informació pública.

Punt segon de la reclamació: Nombre de represàlies identificades des de la creació d'aquesta Oficina i informació relacionada. Identificant represàlia i mesura correctora concreta instada o adoptada per a cadascuna d'elles. La reclamant afirma que no s'ha facilitat la informació complerta. Manifesta que de la informació facilitada aparentment només hi hauria quatre casos o expedients en què es donin les circumstàncies relatives a aquesta qüestió i afirma que la informació sí ha d'estar desagregada perquè es tracten els casos de forma individual i no agrupada.

Punt tercer de la reclamació: Nombre d'avisos de represàlies en curs rebuts des de l'aprovació de la Llei 2/2023. Així com còpia dels requeriments i avisos enviats, per informar de la prohibició de fer represàlies i informació relacionada esmentada a la Sol·licitud. La reclamant indica que s'ha facilitat parcialment, apreciand-se documents i informació que falta.

Punt quart de la reclamació: Còpia del seguiment de les mesures instades en matèria de protecció d'alertadors per la OAC, per avaluar el grau d'acompliment d'aquestes, la protecció efectiva de les persones alertadores, així com la restitució íntegra dels seus drets. En aquest punt la reclamant indica al respecte que no cal que sigui específicament un "document" sinó informació del seguiment que es diu que a la resolució s'assegura es realitza.

4. El 5 de juny de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 5 de juny de 2024 la GAIP comunica la Reclamació a l'Oficina Antifrau de Catalunya i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Vençut a bastament el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Ajuntament.
6. El 27 de juny de 2024 la GAIP rep l'informe i expedient sol·licitats a l'OAC. Com a qüestió prèvia l'informe rebut analitza l'existència de terceres persones que poguessin resultar afectades d'acord amb la Llei 19/2014 LTAIPBG i Decret 8/2021, de 9 de febrer, i acaba conclouent que no n'hi ha, ja que les actuacions de l'OAC en els expedients de protecció de persones denunciants d'acord amb la Llei 2/2023 ja estan degudament anonimitzades, i la resta de dades que hi consten són dades merament identificatives de persones relacionades amb l'organització, funcionament o activitat de les administracions públiques.

Punt primer de la reclamació: Pel que fa a la vida laboral de la Sra. XXX, l'OAC ha tractat aquesta sol·licitud en el marc d'un procediment que està tramitant, en què la persona sol·licitant, ara reclamant, té la condició de persona interessada. L'OAC informa que prèvia audiència de la tercera persona afectada s'ha lliurat la vida laboral ometent la informació aliena a la defensa dels drets i interessos de la reclamant, i per això entén que cal considerar satisfeta la pretensió en aquest punt.

Punt segon de la reclamació: Pel que fa aquesta pretensió, l'OAC reitera tal i com ja va dir en la resolució que no disposa d'aquesta informació de forma desagregada". En l'informe de 27 de juny l'OAC indica que el període temporal que sol·licita la reclamant és molt extens (2009-2024) i durant aquest període han rebut un total de 4.462 denúncies. Explica que en les corresponents memòries de l'organisme s'han classificat les denúncies "des del punt de vista de la tipologia de la infracció, el perfil de la persona denunciat o el resultat de les actuacions closes, però no hi ha hagut una classificació relativa a les eventuais represàlies que es poguessin descriure en els escrits de denúncia rebuts per l'OAC. Per tant, en aquest context no és possible individualitzar una situació de represàlia per a cadascuna de les 4.462 denúncies que ha rebut l'Oficina des de la data de la seva creació". Només en els casos en què s'han obert actuacions de protecció de persones denunciants perquè s'hagi

comunicat l'existència d'una represàlia o bé d'ofici se n'hagi detectat una, la informació pot ser més precisa.

En aquest sentit l'OAC indica que per tal de donar una resposta més completa possible "va ser examinar un nombre considerable d'actuacions, i recopilar la informació que hi constava relativa a les dades que demanava la sol·licitant; i es va elaborar un document específic, ad hoc per a la sol·licitant, que se li va lliurar, i que consta en l'expedient tramès a la GAIP". Així mateix l'AOC informa que: "a la persona reclamant se li van lliurar requeriments tramesos per l'Oficina en el marc d'expedients de protecció, en els casos en què ha estat possible d'acord amb la normativa en vigor i especialment les previsions de confidencialitat de la Llei 2/2023, de 20 de febrer. En aquests requeriments es pot comprovar la naturalesa de la represàlia i la mesura adoptada en cada cas per l'Oficina (protecció de la persona denunciant, requeriment d'informació, etc.)".

Pel que fa aquest apartat l'AOC acaba conclouent que: "Finalment, cal dir que la persona reclamant en cap moment no ha posat en dubte la fonamentació de la Resolució del director de l'Oficina i l'aplicació de la limitació de l'art. 23 de la Llei 19/2014, sinó que manifesta que part de la informació no se li hauria lliurat. En tot cas, aquesta Oficina considera que li ha estat lliurada tota la informació en poder de l'Oficina no afectada per cap limitació al dret d'accés".

Respecte el punt tercer de la reclamació: En relació amb els nombre d'avisos de represàlia, amb la resolució es va facilitar un full de càlcul elaborat expressament arran de la SAIP, on s'especificaven totes les sol·licituds de protecció rebudes per l'Oficina des del 2018 (sentit de la resolució, tipologia ens afectat, declaració de persona protegida, requeriment informació, etc.), que és la informació de la que disposa l'Oficina i que no està afectada per la limitació de l'article 23 LTAIPBG. Així mateix l'OAC reitera que ha facilitat els requeriments tramesos per l'Oficina en el marc dels procediments de protecció; de la documentació lliurada només s'han exclòs els requeriments afectats per la limitació de l'article 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre.

Sobre el punt quart de la reclamació: L'OAC al respecte de les al·legacions de la reclamant considera que no determina quina informació o documentació li mancava, i que concretament va demanar còpia del seguiment de les mesures. L'organisme reclamat manifesta que donat que la paraula "seguiment", sigui en referència a un document o informació, és un concepte jurídic indeterminat, sense precisió addicional no es pot determinar a quina altra informació vol fer referència la reclamant que s'encabeixi en el concepte d'informació pública. Així mateix l'Oficina afirma que a la vista de la naturalesa del procediment, la majoria d'expedients de protecció tenen caràcter confidencial, i segueixen en curs a data de la presentació de la sol·licitud l'OAC, són expedients vius que requereixen

d'anàlisi constant i particularitzada i d'adopció de decisions davant de les noves circumstàncies del cas concret.

7. El 17 de juliol de 2024 la GAIP trasllada aquesta informació a la persona reclamant i li atorga un termini de 5 dies hàbils perquè comuniqui els que consideri pertinent, amb l'avertiment que si no ens comunica el contrari, entendrem que dona resposta a la vostra sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació. La notificació va ser acceptada el dia 27 de juliol.
8. El 18 d'agost de 2024 la reclamant presenta escrit indicant que: "no es dona per respost ni satisfet l'objecte de la Reclamació. Per tant, no procedeix la declaració de pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació. No obstant, per motius personals, no he pogut elaborar resposta detallada al conjunt de qüestions exposades".

Finalment, el 24 d'agost de 2024 la reclamant presenta les al·legacions. Amb caràcter previ a les al·legacions presentades motiva la seva sol·licitud i reclamació de la següent manera: "s'aclareix que soc persona alertadora protegida, en base a la Llei 2/2023 i que la Oficina Antifrau de Catalunya va concloure que l'Ajuntament de Mataró m'ha fet nombroses represàlies. Malgrat això, a dia d'avui no se m'ha restituit cap dret. En aquest sentit, es vol tenir informació relacionada.

Respecte del primer punt de la reclamació: Còpia de la Sol·licitud de la vida laboral de la Sra. XXX, la reclamant nega haver rebut aquest document. Respecte de la vida laboral de la Sra. XXX que li han facilitat: "tenint drets i interessos legítims afectats, es considera legítim i proporcionat facilitar la informació que consta a la Vida laboral, entre mig de les files de "Ajuntament de Mataró". Això és degut a que si hi ha més files entre mig, s'entén que hauria estat treballant en diferents llocs al mateix temps i podria concórrer en alguna causa d'incompatibilitat que seria necessari conèixer per tal de d'exercir el dret de defensa afectat en el present cas. Sent que allò no forma part d'una dada especialment protegida és procedent facilitar-ho".

Abans d'entrar en les altres tres qüestions de la reclamació, la reclamant fa un seguit de consideracions sobre el principi general d'accés a la informació i les dades protegides. Sobre la informació pública fa els següents aclariments: "la Sol·licitud no se centra al voltant de quantes persones han rebut la condició de persona protegida (que és la documentació facilitada per l'OAC), sinó en les represàlies. Això és important per entendre que l'objecte de la Reclamació, tot i que amb nexes en comú, són diferents i per tant, no s'ha facilitat la Sol·licitud efectuada".

Sobre les dades protegides la reclamant al·lega que no té cap interès personal a conèixer qui ha patit represàlies, per això assumeix que la informació ha de ser anonimitzada. Tot i això, segons l'article 24 de la LTAIBG, s'ha de garantir l'accés a la informació sobre

l'organització i el funcionament de l'Administració, cosa que implica que les dades personals es protegeixen, però les dades sobre els requisits a les Administracions no poden anonimitzar.

També insisteix que la protecció de dades només cobreix persones físiques, no empreses o persones jurídiques, seguint l'article 20.2 de la LTAIPBG, que exigeix que les restriccions al dret d'accés siguin aplicades de manera estricta i no ampliades per analogia.

Finalment, indica que l'OAC ha ocultat dades de manera excessiva, és una cosa crítica que al·legacions d'un advocat en un (PPD 1/2018), que es considera inapropiada i contrària a l'article 20 de la LTAIPBG.

La OAC ha negat informació sobre alguns procediments al·legant que podrien contenir dades protegides. No obstant això, al·lega que la GAIP estableix que els expedients disciplinaris anonimitzats no haurien de quedar limitats. També crítica que s'ocultin dades de processos judicials en curs, ja que si estan anonimitzats, la restricció no seria necessària.

L'objectiu que declara la reclamant és entendre com s'han gestionat casos similars de represàlies. A més, destaca que només es pot denegar l'accés si hi ha un perjudici real i concret, cosa que no s'ha demostrat en aquest cas. Per això, es reclama el dret d'accedir a la informació, recolzant-se en diversos articles de la LTAIPBG. Acaba indicant la reclamant que en el seu cas: "s'entén així mateix que concorre un Dret d'accés reforçat en estar patint circumstàncies similars per saber com s'han gestionat altres casos".

Respecte del segon punt de la reclamació: En aquest cas la reclamant afirma contràriament al que diu l'OAC que la informació sol·licitada existeix desagregada perquè se li acaba facilitant un excel on hi apareix la informació no de forma grupal sinó de forma individual.

La reclamant creu que l'OAC incorre en error quan fa referència al nombre de denúncies que l'entitat ha rebut des de la seva creació 4.462, perquè no ha demanat res relacionat amb les denúncies rebudes, sinó vers les represàlies identificades, que afirma són dues coses diferents. A partir d'aquest moment se centra en l'excel que li han facilitat on hi consten 47 expedients i identifica d'acord amb les dades que consten en l'excel quins són els expedients on hi consten represàlies per acotar la informació sol·licitada.

Respecte del tercer punt de la reclamació: En aquest apartat la reclamant, en el seu escrit d'al·legacions aclareix que: "Malgrat és similar a l'anterior es diferencia en què un fa referència a **represàlies pròpiament identificades** i l'altre a **Avisos de represàlies en curs rebuts**. D'aquesta manera, el segon, tractaria de saber vers els Avisos rebuts, amb caràcter previ a constatar-se o identificar-se la represàlia, què s'hauria fet al respecte. La motivació principal és conèixer aproximadament quant triguen des que un avisa d'**una represàlia en curs**, fins que s'actua. I el tipus de requeriments que s'efectuen per proporcionar una protecció eficaç, però no amb caràcter general. Sinó única i

específicament per als casos d'Avís de represàlies en curs. A tal efecte, s'entén que es poden efectuar avisos en què finalment es conclogui que no va ser una represàlia. I per altra banda, si la represàlia està en curs, quines mesures s'adopten en el transcurs per a una efectiva protecció. I donat que s'entenia que els Avisos de represàlies en curs, podia ser més ampli que la sol·licitud anterior es va delimitar a la data d'aprovació de la Llei 2/2023. L'objectiu doncs seria saber quants Avisos de represàlies en curs s'han rebut des de l'aprovació de la Llei 2/2023 i què es fa al respecte quan es reben. O bé, la dilació i el transcurs de temps entre una qüestió i l'altre". Per tot això considera que aquesta informació no li ha estat facilitada.

Així mateix la reclamant considera que l'excel·lent facilitat no informa cap dels ítems dels que ha demanat informació i que els pdf que li han facilitat són de reconeixement de persona protegida, però en pocs casos es diu sobre possible represàlia. Finalment analitza els pdf facilitats, per indicar en quants d'ells identifica una represàlia i per tant que prèviament hi havia d'haver un avís de represàlia des de l'aprovació de la Llei 2/2023, i demana que li identifiquin aquests avisos i amb les dades sobre els avisos sol·licitades.

Respecte el punt quart de la reclamació. En aquest apartat la reclamant al·lega que "Aquest apartat, se centra en saber a posteriori l'efectivitat de les mesures instades. És de destacar que la finalitat de la Llei 2/2023 és proporcionar una **Assistència efectiva** (art. 37.1.b de la Llei 2/2023). És a dir, que tingui efectes. Per tant, no es limita a la mera declaració de persona protegida, sinó el dret a no patir represàlies i un cop identificades es duguin a terme les mesures oportunes per al restabliment dels drets. Motiu pel qual, hi ha un interès real i legítim en saber, un cop s'han identificat unes represàlies, les mesures adoptades i l'efectivitat d'aquestes per avaluar el grau d'acompliment d'aquestes. Precisament, concorre un interès legítim en saber si usualment les mesures s'incomplixen o no. I el grau d'acompliment de les mateixes. L'expressat tampoc s'ha facilitat". Dit això, indica que la informació sol·licitada no ha de ser expressament un document existent, sinó que demana qualsevol informació al respecte.

La reclamant acaba el seu escrit d'al·legacions indicant en general que: "De l'exposat, gran part de la informació sol·licitada, sembla que ni s'hagués entès què se sol·licitava realment. Constant clarament informació sense facilitar per la que no concorre cap límit de cap tipus".

9. El 27 de gener 2025 la GAIP rep correu electrònic de la reclamant queixant-se de la manca de resolució del present expedient.
10. El 10 de febrer de 2025 la GAIP trasllada les al·legacions de la reclamant a l'OAC per tal que en el termini de 10 dies s'hi posicioni al respecte. El 27 de febrer de 2025 la Comissió rep l'informe de posicionament de l'OAC, que es manifesta en el següent sentit:

Respecte el primer punt de la reclamació: S'indica per part l'OAC que aquesta informació ja ha estat tramesa a la reclamant. Pel que fa a la vida laboral s'indica que se li va facilitar a la reclamant el 13.06.2024 i pel que fa a la sol·licitud de la vida laboral l'OAC afirma que la reclamant hi ha tingut accés en el moment que fa tenir accés a l'expedient de protecció de persona informant PPD 6/2023, mitjançant notificació de la Resolució OAC/PA/1325/2024, el 03.11.2024.

Pel que fa a la pretensió de la reclamant sobre que de la vida laboral de la Sra. XXX se li faciliti més informació de la ja lliurada, l'OAC conclou al respecte que: "a data d'avui es pot afirmar que aquesta pretensió de la reclamació ja ha estat satisfeta, en el marc del procediment en curs que tramita l'Oficina, i que la resta de la informació no facilitada inclosa en el document esmentat, a banda del seu caràcter reservat, és irrellevant i innecessària per a la finalitat per a la qual la va sol·licitar l'Oficina, que no era la de comprovar potencials incompatibilitats d'aquesta persona, tal i com s'ha exposat".

Respecte el segon punt de la reclamació: l'OAC insisteix en el fet que no té la dada desagregada i que des de la creació de l'oficina fins a la SAIP (2009-2024), havia rebut un total de 4.462 denúncies. En la classificació de les denúncies no s'ha tingut en compte una classificació relativa a les eventuais represàlies que s'hagin pogut descriure en els escrits de denúncia rebuts per l'OAC des de l'inici de la seva activitats, pel que no resulta possible individualitzar una situació de represàlia o diverses represàlies per a cadascuna de les 4.462 denúncies que havia rebut l'OAC. Tot i així, a la reclamant se li fa facilitar un document específic elaborat "ad hoc" sobre els casos en què s'havien obert actuacions de protecció de persones denunciants o bé d'ofici l'Oficina n'havia detectat una en el marc de les funcions atribuïdes a l'Oficina per la Llei 14/2008, del 5 de novembre i les Normes d'actuació i de règim interior de l'Oficina (específicament, els articles 24 i 25) i més recentment per la Llei 2/2023, de 20 de febrer. Així mateix l'OAC va facilitar a la reclamant: "Còpia dels requeriments tramesos per l'Oficina en el marc d'expedients de protecció, en els casos en què ho permetia la normativa en vigor i especialment les previsions de confidencialitat de la Llei 2/2023, de 20 de febrer. En aquests requeriments es pot comprovar la naturalesa de les represàlies i les mesures adoptades en cada cas per l'Oficina (protecció de la persona denunciant, requeriment d'informació, etc.)".

Sobre les al·legacions de la reclamant sobre l'excessiva anonimització dels documents facilitats l'OAC, on s'ha obviat les dades de les administracions, en contra d'allò indicat a l'article 24 LTAIPBG, l'OAC aclareix que "l'anonimització no es va realitzar d'acord amb la normativa de protecció de dades o de transparència sinó d'acord amb les previsions de la Llei 2/2023, de 20 de febrer; així, la informació sol·licitada ho era en relació amb expedients que contenen informació sensible, específicament sobre persones que han sol·licitat protecció a l'Oficina per entrar dins l'àmbit d'aplicació subjectiu de la Norma i, d'acord amb

la norma a què s'acaba de fer referència, escau protegir la identitat de les persones denunciants (i que posteriorment poden ser objecte de protecció) i de les persones afectades. El concepte de persona afectada no se circumscriu únicament a persones físiques, sinó que inclou persones jurídiques tal i com es recull específicament a l'article 5.10) de la Directiva UE 197/2019 que preveu el següent:

10) «persona afectada»: una persona física o jurídica a la que se haga referencia en la denuncia o revelación pública como la persona a la que se atribuye la infracción o con la que se asocia la infracción;

A més a més, l'art. 33.2 de la Llei 2/2023, del 20 de febrer, estableix que:

2. Los sistemas internos de información, los canales externos y quienes reciban revelaciones públicas no obtendrán datos que permitan la identificación del informante y deberán contar con medidas técnicas y organizativas adecuadas para preservar la identidad y garantizar la confidencialidad de los datos correspondientes a las personas afectadas y a cualquier tercero que se mencione en la información suministrada, especialmente la identidad del informante en caso de que se hubiera identificado

A banda d'aquestes limitacions específiques previstes per aquesta Norma, l'Oficina considera que el risc de reidentificació de les persones alertadores és alt en el cas que es lliuressin requeriments en què s'identifiqués el tipus de represàlia i l'Administració a la qual va adreçada, especialment en el cas d'Administracions de mida reduïda.

Cal afegir a les consideracions anteriors que aquests expedients no són expedients de naturalesa disciplinària, com sembla assenyalar la reclamant, sinó que es tracta d'actuacions adreçades a donar protecció a les persones que compleixin els requisits normatius i que es troben en risc de patir una represàlia. En aquest context, s'adrecen requeriments per fer cessar situacions o advertir de la condició de persona protegida a l'Administració corresponent".

La OAC conclou que no pot donar dades sobre el nombre de represàlies i mesures correctores perquè la informació no està classificada individualment i cobreix un període massa extens, malgrat que la reclamant afirmi que això no és cert. La OAC insisteix que només ha recopilat informació sobre procediments de protecció, no sobre cada represàlia concreta. Tot i això, afirma que va lliurar un full de càlcul amb detalls sobre les mesures de protecció aplicades (com assessorament, assistència o declaració de persona protegida), considerant així satisfeta la sol·licitud.

Sobre el tercer punt de la reclamació: l'OAC considera que el terme "avisos de represàlies en curs" és confús i distingeix entre això i "represàlies identificades", basant-se en la definició de la Directiva UE 1937/2019: (art. 5.11) de la següent manera: "toda acción u omisión, directa o indirecta, que tenga lugar en un contexto laboral, que esté motivada por

una denuncia interna o externa o por una revelación pública y que cause o pueda causar perjuicios injustificados al denunciante”.

L'OAC insisteix que ha proporcionat a la reclamant un full de càlcul amb dades detallades sobre les sol·licituds de protecció rebudes des del 2018. La OAC defensa que aquesta informació cobreix la temporalitat entre l'avís de represàlia i les accions que s'han pres, considero la sol·licitud resolta.

Sobre el quart punt de la reclamació: L'OAC insisteix que la reclamant havia demanat còpia del seguiment de les mesures i que posteriorment ha variat la petició hi demana “informació”. Respecte de la petició inicial l'OAC es reafirma en la seva resposta, en el sentit que no hi ha un document individualitzat de seguiment que es pugui lliurar a la sol·licitant.

Finalment l'OAC argumenta que el terme "seguiment" és jurídicament indeterminat i, sense més precisió, no pot concretar quina informació reclama la persona interessada. A més, explica que molts expedients de protecció iniciats sota la Llei 2/2023 són confidencials i continuen en curs, requerint un seguiment constant i decisions adaptades a cada cas. El personal de l'Oficina fa aquest seguiment analitzant la resposta dels ens implicats i pren mesures davant possibles incompliments. També que la Resolució GAIP 1043/2022, citada per la reclamant, no és ferma i està pendent de resolució judicial.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Inadmissió parcial per repetitiva

Pel que fa a la sol·licitud de la vida laboral de la Sra. XXX, aquesta petició, ja fou objecte de la reclamació 579/2024, resolta el 14 de novembre de 2024. En el fonament de dret tercer de la resolució 1418/2024, es declarava la pèrdua d'objecte de parcial d'aquella reclamació perquè l'OAC havia lliurat la vida laboral de la Sra. XXX, previ trasllat a la tercera persona afectada, en el marc de la present reclamació. Aquest fet suposa que, essent primera en ordre la reclamació 579/2024 que ja ha estat resolta, sigui procedent inadmetre parcialment la present reclamació que és ulterior, en aquest punt concret. Malgrat que les causes d'inadmissió de les sol·licituds i reclamacions relacionades amb el dret d'accés a la Informació pública s'han d'interpretar de forma restrictiva, en aquest cas, d'acord amb la normativa de procediment administratiu aplicable supletòriament als procediments de reclamació davant la GAIP, és procedent aplicar allò disposat a l'article 88.5 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), per manca de fonament, que es basa en la reiteració d'ídèntica part de la reclamació, que ja ha estat resolta, (579/2024).

Respecte de les al·legacions de la reclamant sobre de la vida laboral de la Sra. XXX (antecedent 8), en què demana accedir "entre mig de les files de "Ajuntament de Mataró" perquè s'entén que hauria estat treballant en diferents llocs al mateix temps i podria concórrer en alguna causa d'incompatibilitat que seria necessari conèixer per tal d'exercir el dret de defensa afectat en aquest cas", aquesta Comissió coincideix amb el criteri que expressa l'OAC en el seu informe addicional de 27 de febrer de 2025 (antecedent 10), en el sentit que la sol·licitud és excessiva i vulneraria el principi de minimització de dades personals (art. 5 de l'RGPD). D'altra banda cal tenir en compte el caràcter reservat de la informació que consta en l'informe de vida laboral d'acord amb l'article 77.1 del Reial Decret Legislatiu 8/2015 LGSS, sense que puguin cedir les dades o comunicar-les a terceres persones, amb excepcions que no s'adeqüen al present cas. Tenint en compte quina era la motivació per accedir a la vida laboral de la Sra. XXX: verificar la correcció en la valoració de mèrits al procés selectiu AJMCM-13, aquesta finalitat ja s'hauria acomplert amb la informació de la vida laboral que no es va anonimitzar. Per tant, aquesta pretensió de la reclamació ja fou satisfeta. La informació que l'ara reclamant sol·licita de la vida laboral és irrellevant i innecessària per la finalitat per la qual va sol·licitar a l'OAC la documentació.

3. Pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat parcialment la sol·licitud i facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, còpia de la Sol·licitud de la vida laboral de la Sra. XXX en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació el qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua

d'objecte parcial d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

Pel que fa a la sol·licitud de la vida laboral l'OAC en el seu informe addicional de 27 de febrer de 2025 (antecedent 10) indica la respecte: "En relació amb la sol·licitud de la vida laboral tramesa a la Tresoreria General de la Seguretat Social (TGSS), la persona reclamant hi va tenir accés, com a mínim, en el moment en què se li va notificar la Resolució OAC/PA/1325/2024, sobre accés a expedient de protecció de persona informant en què es resolía facilitar una còpia digital íntegra de l'expedient de protecció PPD 6/2023. En aquesta Resolució hi constava el requeriment a la TGSS d'informe de vida laboral de la persona seleccionada en el procés selectiu AJMCM-13 (Sra. XXX) i la tramesa per la TGSS de Barcelona d'aquesta informació, aquesta última facilitada amb les limitacions constitucionalment i legalment aplicables. Aquesta documentació, juntament amb tota la documentació de l'expedient li va ser tramesa a la reclamant el 03.11.2024 (Reg. S-3790/2024)".

4. Desestimació de la reclamació per concurrència de la causa d'inadmissió de tasca complexa

Respecte del segon punt de la reclamació corresponent a "Nombre de represàlies identificades des de la creació d'aquesta Oficina, data d'identificació de cada represàlia, descripció de la represàlia identificada, així com descripció de les mesures adoptades per l'OAC per a cada represàlia identificada. Identificant represàlia i mesura correctora concreta instada o adoptada per a cadascuna d'elles, per restaurar els drets de la persona protegida íntegrament". La Comissió acull les consideracions fetes per l'OAC, donat que efectivament es tracta d'una tasca complexa, pel que s'ha de desestimar aquesta part de la reclamació.

En l'informe de data 27 de juny (antecedent 5), a l'igual que ja va fer la resolució que ara ha estat impugnada en la present reclamació, l'OAC indica al respecte que l'objecte de la sol·licitud abasta un període temporal molt extens (2009, data creació de l'OAC, fins 2024, data de la SAIP). En aquest període s'han presentat a l'OAC un total de 4.462 denúncies. Així mateix l'OAC indica que no consta classificada informació que, de manera individualitzada i particularitzada, reculli, per a cada procediment, cadascuna de les accions (o omissions) que es podrien qualificar de represàlia.

La Directiva (UE) 2019/1937, del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2019 relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió, defineix la represàlia com: "toda acción u omisión, directa o indirecta, que tenga lugar en un contexto laboral, que esté motivada por una denuncia interna o externa o por una revelación pública y que cause o pueda causar perjuicios injustificados al denunciante".

L'article 29.1 LTAIPBG estableix que les reclamacions seran inadmeses si "b) Per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es

pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant". La tasca complexa es desenvolupa en l'article 66 del Decret 8/2021.

El fet que justifica l'existència de la complexitat al·legada per l'OAC no és sols el volum, més que considerable d'aquesta informació. Ens trobem que la informació sobre represàlies no està desagregada, no està classificada per aquest "item", i que es demana aquesta informació sobre un període ampli, 15 anys en què s'han presentat un total de 4.462 denúncies. Per donar complerta informació al respecte, l'OAC hauria d'entrar en cadascuna de les 4.462 denúncies i veure si la persona denunciant ha informat / denunciat sobre l'aplicació de represàlies o bé l'OAC n'ha identificat una d'ofici. Més enllà del volum, més de 4000 denúncies que poden derivar en diversos expedients (protecció de denunciant,...), si aquesta informació no consta classificada per l'àmbit de represàlia, la seva identificació no pot ser duta a terme amb els mitjans informàtics disponibles (article 66.1.a) Decret 8/2021). Això implica que l'elaboració d'aquesta informació requereix una tasca d'anàlisi o d'interpretació. El personal de l'OAC ha de revisar cadascuna de les denúncies i els expedients als que ha donat lloc cada denúncia per tal de poder analitzar i identificar si hi ha hagut represàlies denunciades o bé identificades per la pròpia OAC. No es tracta exclusivament d'un volum d'informació elevat, sinó també d'una tasca d'anàlisi i interpretació per tal d'extractar la informació sol·licitada (article 66.1.b).

Ateses aquestes circumstàncies, està justificada materialment la inadmissió de la sol·licitud amb l'argument de tasca complexa, i per tant procedeix la desestimació de la reclamació respecte d'aquest punt. Aquesta complexitat resulta pel fet que la informació sol·licitada, forma part d'un volum molt gran d'informació que procedeix de diferents denúncies, de les que es poden derivar diversos expedients, que no es pot elaborar pels mitjans informàtics disponibles, doncs la informació no està classificada per aquest "item" (represàlia), i que requereix d'una tasca d'anàlisi i interpretació que té una complexitat objectivable perquè requereix de coneixement específic per part de qui accedeix al procediment per identificar-la, i classificar-la com requereix la reclamant (data d'identificació de la represàlia, descripció de la represàlia, descripció de les mesures adoptades per cada represàlia identificada). En tot cas, sembla que la tasca per preparar la informació sol·licitada és pràcticament inassumible per l'OAC, sense perjudici del seu funcionament.

D'altra banda, no és admissible, que la reclamant en les al·legacions (antecedent 8), variï l'objecte de la reclamació obviant el període sol·licitat inicialment i negant l'afirmació de l'OAC sobre que no disposava de la informació desagregada, i centrant-se precisament en el document "ad hoc" creat per l'OAC amb aquesta finalitat.

El present cas conté similituds amb la reclamació 1047/2022 que es resolgué mitjançant la resolució 785/2023. En el cas que ens ocupa, si bé l'OAC no refereix la tasca complexa, ni en la resolució de la SAIP, ni en els posteriors informes, és evident que els arguments que utilitza són

els corresponents a aquesta figura, pel que aquesta Comissió aprecia que es compleix amb allò establert a l'article 64.1 DTAIP, malgrat la manca d'invocació concreta del precepte legal.

La causa invocada en la Resolució tot i que s'incardina dins la tasca complexa no és citada com a tal i no s'inadmet per part de l'OAC la reclamació en aquest punt, el que no impedeix que en seu de reclamació es pugui reconèixer expressament així. En aquest sentit cal evidenciar l'esforç que ha realitzat l'OAC en un intent de donar resposta a la reclamant a l'hora de fer un document "ad hoc" tipus full excel on després de d'examinar un nombre considerable d'actuacions i recopilar la informació que hi constava relativa a les dades que demanava. Aquest fet s'acomodaria amb el previst a l'article 29.1.b) que indica que " Es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant", tot i que l'OAC hauria obviat d'audiència de la sol·licitant.

En definitiva i respecte d'aquesta part de la reclamació corresponent a aquest punt de la reclamació, es desestima pels motius exposats.

5. Sobre la desestimació de la resta de la reclamació

Sobre el tercer punt de la reclamació "Nombre d'avisos de represàlies en curs rebuts des de l'aprovació de la Llei 2/2023. Així com còpia dels requeriments i avisos enviats a les Administracions públiques, empreses i/o responsables pertinents, per informar de la prohibició de fer represàlies, de la Nul·litat de les represàlies i/o del règim sancionador aplicable. Especificant la data de l'avís rebut i la data del requeriment o acte efectuat per informar de la prohibició de represàlies, la Nul·litat d'aquestes i/o informant del règim sancionador relacionat".

L'article 44 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

En el cas que ens ocupa la reclamació ha de ser desestimada d'acord l'argument següent. En primer lloc, aquesta Comissió coincideix amb l'OAC en el seu informe addicional de 27 de febrer de 2025: "el concepte "avisos de represàlies en curs rebuts des de l'aprovació de la Llei 2/2023..." és confús, i més quan es contraposa el concepte de "represàlies pròpiament identificades" (fonament jurídic anterior) amb "avisos de represàlies en curs rebuts". La reclamant (antecedent 5) en les seves al·legacions argumenta la diferència entre ambdós conceptes: "Malgrat és similar a l'anterior es diferencia en què un fa referència a represàlies pròpiament identificades i l'altre a Avisos de represàlies en curs rebuts. D'aquesta manera, el segon, tractaria de saber vers els Avisos rebuts, amb caràcter previ a constatar-se o identificar-se la represàlia, què s'hauria fet al respecte".

Tal i com argumenta l'OAC sols hi ha un concepte jurídic, el de represàlia que consta definit a la Directiva UE 1937/2019 defineix represàlia (art. 5.11) de la següent manera:

“toda acción u omisión, directa o indirecta, que tenga lugar en un contexto laboral, que esté motivada por una denuncia interna o externa o por una revelación pública y que cause o pueda causar perjuicios injustificados al denunciante”.

I per tant l'OAC no té dues categories diferenciades, entre “represàlies”, i “avisos de represàlies”. En aquest sentit aquesta part coincideix amb l'OAC en què quedaria complerta amb el document en format full de càlcul en què es descriuen totes les sol·licituds de protecció rebudes a l'Oficina des del 2018, i per tant, l'excel facilitat excedeix de la petició realitzada, i per això la reclamació ha de ser desestimada pel que fa al nombre d'avisos de represàlia.

Sobre la còpia dels requeriments i avisos enviats a les AAPP per informar de la prohibició de fer represàlies, de la nul·litat de les represàlies i del règim sancionador aplicable. Especificant la data de l'avís rebut i la data del requeriment o acte efectuat per informar de la prohibició de represàlies, la nul·litat d'aquestes i/o informant del règim sancionador relacionat”.

En aquest sentit, mitjançant la resolució de data 25 d'abril de 2024, ara objecte de la present reclamació, l'OAC, va facilitar a la reclamant els requeriments emesos per l'Oficina adreçats a ens afectats en el marc d'actuacions de protecció iniciades per l'Oficina. Concretament li van lliurar a la reclamant documentació referent a set expedients de protecció de persona denunciant amb el corresponent codi d'identificació. La documentació va ser facilitada tenint en compte la Llei 2/2023, de 20 de febrer, protegint la identitat de les persones alertadores protegides i les persones afectades i qualsevol informació que directament o indirectament permetés la identificació (articles 17, 19, 31, 33 de la Llei 2/2023, de 20 de febrer entre d'altres). En cadascun dels documents relacionats que es van lliurar s'indica la naturalesa de la informació que ha estat anonimitzada i el motiu d'aquesta anonimització.

La reclamant es queixa que la documentació facilitada és parcial i l'anonimització entén que no s'ha realitzat d'acord amb l'article 24 LTAIPBG i els criteris de la GAIP o la normativa de protecció de dades, sobretot pel fet que s'ha anonimitzat les dades de les administracions a qui s'haurien adreçat aquests requeriments en el marc d'expedients de protecció i que no haurien de ser objecte d'anonimització.

Pel que fa al lliurament parcial de documentació, l'OAC en el seu informe de 27 de juny (pàg. 8) textualment indica que “aquesta Oficina considera que li ha estat lliurada tota la informació en poder de l'Oficina no afectada per cap limitació al dret d'accés”. En aquest punt convé recordar la doctrina de la GAIP pel que fa a la veracitat de la informació (per totes, la Resolució 86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el

funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat. Cal recordar també, que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

En el cas de l'anonimització l'OAC afirma, i la GAIP coincideix, que l'anonimització s'ha fet segons la Llei 2/2023, del 20 de febrer (art. 33.2), que protegeix la entitat de les persones denúncies i afectades, segons dades de la normativa o transparència general.

Aquesta llei inclou tant persones físiques com jurídiques dins el concepte de "persona afectada", seguint la Directiva UE 197/2019, i per tant les administracions denunciades. També estableix que els sistemes d'informació han de garantir la confidencialitat i evitar qualsevol identificació, especialment en casos de represàlies, sobretot en administracions petites on el risc de reidentificació és més alt.

També considerem procedent l'aclariment que realitza l'OAC, que aquests expedients no són disciplinaris sinó destinats a protegir les persones en risc de represàlia. Així doncs, de tot l'exposat es pot concloure que s'ha aplicat correctament el límit d'accés a la informació pública previst a l'article 21.1.c) de la LTAIPBG, doncs la Llei 2/2023 i la Directiva UE197/2019 estableixen la necessitat de preservar la identitat tant de les persones denunciants com de les persones afectades, concepte que inclou també persones jurídiques a les que es faci referència a la denuncia.

Per tot l'exposat també cal concloure amb la desestimació d'aquesta pretensió per part de la reclamant.

En darrer terme la reclamant a la SAIP sol·licitava: "Còpia del Seguiment de les mesures instades en matèria de protecció d'alertadors per la Oficina Antifrau de Catalunya, per avaluar el grau d'acompliment d'aquestes, la protecció efectiva dels drets de les persones alertadores, així com la restitució íntegra dels seus drets".

Respecte d'aquesta pretensió la resolució de l'OAC de data 25 d'abril de 2024 va indicar que dins dels expedients de protecció, adopta mesures adequades per garantir la protecció de les persones alertadores i analitza les respostes dels organismes implicats. Tot i això, aquest seguiment no es reflecteix en un document individualitzat que pot lliurar a la persona sol·licitant.

A la vista d'aquesta resposta, la reclamant va variar de nou la seva sol·licitud inicial i va ampliar l'objecte de la sol·licitud inicial, doncs ja no sols pretenia tenir còpia (que ha de ser en relació a un document concret), sinó que ara pretenia tenir accés a qualsevol informació sobre el seguiment de mesures instades en matèria de protecció d'alertadors.

En aquest sentit, la resolució de de l'OAC va donar compliment a aquesta part de la SAIP, indicant que no disposava de document individualitzat de seguiment que es pogués lliurar i per tant tampoc de còpia, pel que la reclamació també ha de ser desestimada. Així mateix no és sobrer les aportacions al respecte de l'OAC en el seu informe de 27 de febrer en el sentit que el concepte "seguiment" és un concepte jurídic amb un alt grau d'indeterminació pel que resulta difícil determinar, sense informació addicional, quina altra informació es refereix la reclamant.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de març de 2025, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la reclamació 776/2024 pel que fa a la sol·licitud de vida laboral de la Sra. XXX, d'acord amb el fonament jurídic 2.
2. Declarar la pèrdua parcial de l'objecte de la reclamació conforme al que s'exposa al fonament jurídic 3 respecte de la sol·licitud de la vida laboral i la vida laboral de la Sra. XXX.
3. Desestimar la resta de la reclamació 776/2024 d'acord amb els fonament jurídics 4 i 5.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 776/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.